

schuddend het huis, met het vaste voornemen eerlang eene tweede poging te wagen.

Gerbrand bleef met zijne moeder alleen in de deftige voorkamer, nadat de predikant verdwenen was. Reeds had men de eerste dagen van Grasmaand 1618 bereikt. Een bleeke zonneshijn scheen de naderende lente te voorspellen, maar de gure Noordwestenwind maakte het niet raadzaam voor een herstellende in de buitenlucht te gaan. Gerbrand lag moedeloos in een hoogen leunstoel van gebeeldhouwd eikenhout. Zijne hijgende ademhaling duidde aan, dat eene hevige hoestbui hem had geplaagd.

Moeder Marretje zag hem met vochtige oogen diepbewogen aan, en legde troostend de hand op zijn vergrijzend, krullend hair.

— „Hoe lang zal die miserie nog duren?” — fluisterde hij. — „Mijn hart ontzinkt me! Is Madalena dan zoo koud van gemoed, dat zij me voor goed in de beschaamdheid en de confusie wil laten?”

— „Je hebt dus niets vernomen van den eerwaarden Ursinus, hij sprak van patiëntie”

— „Verleen me de pais, moederlief! Het hart krimpt mij van smart in 't lijf. Ik heb geene speculatie in het gezelschap van Ursinus! Wist ik maar raad, om mijne wanhoop in te kroppen!”

— „Altijd Madalena”

— „Ik heb ze te wonderlijk bezind, moeder! Ik mag ze begeven noch vergeten”

Hij boog zijn hoofd diep voorover. De oogen, waaruit vroeger steeds tintelende luim en joligheid straalden, stortten nu bittere tranen. Wat zou der arme moeder anders overblijven, dan hare tranen te voegen bij de zijne?

Gerbrand tastte met de hand in zijn borstzak, bracht een papier te voorschijn, en zei fluisterend:

— „Zie, dat heb ik van morgen voor haar gedicht!”

Moeder Marretje nam het vers, en las met gemak het fraaie handschrift van het nieuwe klaaglied:

„„Al mijn begeerlijckheden
 „Gaen noch in liefde voort:
 „Hoewel dat mijn gebeden,
 „Of 't allerminste woort
 „Niet meughen zijn verhoort
 „Van u, o mijn vriendin!
 „Dien ick met hart, en sin,
 „Doch hopeloos bemin.

„„Die mint 't gheen hy moet derven,
 „Sijn meerder, off partuur,
 „Die sterreft voor sijn sterven,
 „Duysent mael in een uur.
 „Och lieff, 't valt my soo suur,
 „Ja een hart doodtlyck leyt,
 „Dat d'onghelegentheit
 „Ons van den and'ren scheyt.